

“ร่องรอยชีวิตจากเมืองสู่พื้นถิ่น” เป็นผลงานศิลปะที่สะท้อนให้เห็นชีวิตและการให้คุณค่ากับวัตถุและเวลาที่ผ่านของความเป็นไปในอดีต อันมีกระบวนการของการเก็บสะสมเป็นองค์ประกอบสำคัญอย่างหนึ่งในตัวผลงานศิลปะเพราะเป็นการสะท้อนถึงทัศนคติของ ข้าพเจ้าที่มีต่อวัตถุและวัตถุต่างๆ ที่ถูกใช้แล้วทิ้ง ซึ่งอยู่บนพื้นฐานแนวคิดของการพิจารณาวัตถุสิ่งของที่อยู่ในฐานะร่องรอย วัตถุที่ถูกใช้แล้วทิ้งในพื้นที่ต่างๆ ของเมืองมองความหมายของวัตถุที่เก็บรวบรวมได้นั้นเช่นเดียวกันกับวัตถุที่จัดแสดงในพิพิธภัณฑ์ที่นำไปสู่การเรียนรู้และทำความเข้าใจวัฒนธรรม ความเชื่อ และวิถีชีวิตความเป็นอยู่ของชุมชน วัตถุสิ่งของที่ถูกเก็บมาเป็นเพียงวัตถุไร้ค่าแต่สามารถให้ความหมายในการเป็นส่วนหนึ่งของชีวิตและไม่ได้เป็นเพียงการเสนอรูปลักษณ์และร่องรอยของการถูกใช้แล้วทิ้ง แต่บางครั้งกลับเป็นการนำเสนอแง่มุมบางอย่างที่หลากหลาย อันแฝงเร้นอยู่ในขณะเดียวกันทั้งในแง่ สุนทรียศาสตร์และจิตวิญญาณในขณะเวลาหนึ่ง

การนำวัตถุสิ่งของที่ถูกใช้แล้วทิ้งมาจัดการสู่กระบวนการทำงานแล้วนำเสนอในรูปแบบของผลงานศิลปะสำหรับ ข้าพเจ้าแล้วเป็นการใช้วัตถุในการให้คุณค่าต่ออดีตและเชื่อมโยงเวลาในปัจจุบันของวัตถุศิลปะสู่อดีตของวัตถุใช้สอยที่เก่าด้วยอายุของการใช้งานนั้นสื่อความหมายได้ถึงร่องรอยชีวิตในฐานะที่เศษชิ้นส่วนวัตถุเหล่านี้ ครั้งหนึ่งเคยได้ทำหน้าที่เติมเต็มความปรารถนาของมนุษย์ในการสรรค์สร้างสิ่งประดิษฐ์ทางวัฒนธรรมที่สัมพันธ์กับเวลาและสิ่งแวดล้อมของชุมชน ซึ่งมีวิธีการวิทยาแบบโบราณคดีและพิพิธภัณฑ์วิทยาเป็นกระบวนการคู่ขนานกับการจัดการและการสร้างสรรค์ คือ การเก็บรวบรวมสิ่งของ การบันทึกข้อมูลทำทะเบียน สู่การนำเสนอผลงานศิลปะ คือการวิพากษ์ เพื่อเกิดการตีความภายใต้ความเป็นไปได้ของศิลปะคอนเซ็ปชวล โดยการนำเสนอแบบศิลปะอินสตอลเลชัน

“Traces of Life from the Urban Towards the Local” Artwork is based on the notion that ‘art reflects life’ as well as the ‘value’ of objects determined by one’s emotional connection to them through both one’s past experience and the object’s past use. The process of collecting is an important factor in because it reflects my point of view on different used and discarded materials and objects that can be considered as traces. The meaning of collected used objects that are discarded at different places in the city is similar to objects in museums that are displayed for the purpose of learning and understanding about the culture, the beliefs and the way of life of a certain community. Though the collected objects may seem worthless, they possess a meaning as they are part of life. Not only their outward appearance and traces of their use, but sometimes they present with a variety of concealed perspectives on aesthetics and spiritual aspects.

The presentation of discarded used objects as works of art revalidates these objects in respect to their past and joins the present time of these art-object with the past of these old, used and discarded objects, communicating traces of life. These bits and pieces of objects once fulfilled the desires of human beings; they were constructed as cultural manufacture in relation to time and the environment of a certain community. This project focuses on the process of archaeology and museum presentational technique in order to transfer them to documentary art and change the value of the objects used. The artist therefore redefines the meaning of the objects as well as their relationships with each other thus exposing the possibility of a new language and to inform representations installation art.